

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

Overwegingen van de raad

De voorzitter beoordeelt de klacht als kennelijk ongegrond. In de verzetprocedure overweegt de raad dat de voorzitter terecht tot uitgangspunt heeft genomen dat een advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze die hem, in overleg met zijn cliënt, passend voorkomt en dat deze vrijheid eerst daar haar grens vindt waar de belangen van de wederpartij nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad, bijvoorbeeld door onnodig grievende uitlatingen over de wederpartij of door mededelingen waarvan de advocaat bekend is of had behoren te zijn dat deze onwaar zijn. De raad oordeelt dat mr. X deze grens niet heeft overschreden, behalve waar het gaat om die alinea uit de pleitnota waarin mr. X stelt dat klager 'onvoldoende geremd is in zijn seksuele geaardheid'. Daar is mr. X zijn vrijheid te buiten gegaan. Naar het oordeel van de raad dient een advocaat, met name indien hij, zoals hier, door zijn cliënt aan de wederpartij gemaakte verwijten vertolkt waarvan evident is dat die de wederpartij zullen grieven, in woordkeuze en formulering de nodige zorgvuldigheid te betrachten om te vermijden dat de verwijten *onnodig* grievend worden. De raad is van oordeel dat de hiervoor bedoelde passage, die klager zegt als discriminerend en krenkend te hebben ervaren, jegens klager onnodig grievend is, nu daarin een niet-functioneel accent wordt gelegd op klagers (homo)seksuele geaardheid en wordt gesuggereerd dat deze geaardheid op zichzelf reeds seksueel opdringerig gedrag meebrengt.

De raad acht het verzet in de hiervoor omschreven zin gegrond. De aan mr. X verweten gedraging is echter niet dermate ernstig dat hem een maatregel dient te worden opgelegd. Daarbij merkt de raad op dat hij geen aanleiding heeft aan te nemen dat er sprake is van méér dan, zoals namens mr. X ter zitting is aangevoerd, een ongelukkige formulering.

Volgt

Gegroundverklaring van het verzet, partiële groundverklaring van de klacht, geen maatregel.

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 3 april 2000

(mrs. Robbers, Baas, Claassen, Eschauzier en Grootveld)

Aanwenden van een onder advocaat gestort depot voor een ander doel dan afgesproken. Overleg met de deken ontslaat de advocaat niet van tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid voor zijn gedragingen.

*Advocatenwet art. 46 (3.4. jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)
Gedragsregels 1 en 23 lid 1*

Feiten

Klager heeft een pand verkocht aan de cliënten van mr. X. De cliënten van mr. X nemen het pand niet op de overeengekomen datum af. Via de notaris verklaart klager bereid te zijn aan uitstel van de nakoming van de koopovereenkomst mede te werken indien de cliënten van mr. X onder mr. X een bedrag van f 40.304 storten, zodat de verschuldigde boete en vertragsvergoeding daaruit kunnen worden voldaan, indien de cliënten van mr. X de koopovereenkomst niet nakomen. De cliënten van mr. X storten het bedrag van f 40.304 onder mr. X. Zij komen uiteindelijk

de koopovereenkomst niet na en geven vervolgens mr. X opdracht uit het door hen gestorte depot bepaalde schuldeisers van hen te voldoen. Na overleg met de deken geeft mr. X daaraan uitvoering. De uiteindelijke vordering van klager wegens boete en vertragsvergoeding bedraagt f 41.845,92. Mr. X betaalt daarvan f 10.000 aan klager.

Overwegingen van de raad

Gebleken is dat de notaris in een telefoongesprek met mr. X, dat op 27 oktober 1997 plaatsvond, namens klager heeft medegedeeld dat hij bereid was de levering nogmaals voor beperkte tijd op te schorten, indien het door de notaris opgegeven bedrag ad f 40.304 bij mr. X in depot zou worden gestort, zodat daaruit, indien de levering niet door zou gaan, de verschuldigde bedragen wegens boete en vertragsvergoeding zouden kunnen worden voldaan aan klager. Gebleken is voorts dat mr. X het bedrag van f 40.304 vervolgens op 5 november 1997 op zijn rekening voor derdengelden heeft ontvangen. Tevens heeft mr. X dit gemeld aan de notaris. Voorts staat vast dat de cliënten van mr. X de koopovereenkomst definitief niet zijn nagekomen en dat klager daardoor aanspraak heeft gekregen op een bedrag van circa f 40.304. Mr. X heeft evenwel op grond van een latere instructie van zijn cliënten slechts f 10.000 ten behoeve van klager betaald.

Gelet op het hiervoor overwogene heeft mr. X bij klager minst genomen het gerechtvaardigd vertrouwen gewekt dat het bij hem in depot gestorte bedrag ad f 40.304 door mr. X zou worden aangewend om aan klager de boete en vertragsvergoeding te betalen, indien de levering uiteindelijk niet door zou gaan. Klager heeft in dit vertrouwen ingestemd met een nader uitstel van de overeengekomen levering. Mr. X heeft niet gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt door vervolgens dit vertrouwen te beschamen door gevolg te geven aan een latere instructie van zijn cliënten om aan het depot een andere bestemming te geven dan de enkele betaling aan klager. In het midden kan blijven tot wiens vermogen het op 5 november 1997 gestorte bedrag behoorde.

Eerst ter zitting heeft mr. X aangevoerd dat hij destijds met de deken overleg heeft gevoerd alvorens tot de betwiste uitbetaling van depotgelden over te gaan. De raad overweegt hieromtrent dat dergelijk overleg de advocaat in beginsel niet van de tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid van zijn gedragingen ontslaat.

Volgt

Gegroundbevinding van de klacht en oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 10 april 2000

(mrs. Verhoeven, Degenaar, Gilhuis, Van Oven en Verhulst)

Gelet op de erkenning door mr. X van de door hem gemaakte fout had hij niet mogen volstaan met de mededeling dat hij niet over voldoende financiële middelen beschikte om klager schadeloos te stellen. Gezien de precare financiële situatie waarin klager als startende ondernemer geraakte als gevolg van de fouten van mr. X had van mr. X mogen worden verwacht dat hij zou hebben geprobeerd via zijn verzekeringsmaatschappij een voorschot voor

klager te regelen.

Advocatenwet, art. 46 (1.4.3 andere tekortkomingen; 1.4.3.1 financiële verhouding)

Gedragsregels 8 en 11

Feiten

Mr. X had, optredend voor een cliënt in een arbeidsgeschil met diens werknemer, zo ongeveer alles fout gedaan wat mogelijk was. Hij had in een door de werknemer aangespannen procedure niet voor antwoord geconcludeerd, de zaak niet op de rol gevolgd en zijn cliënt niet op de hoogte gesteld van het (negatieve) vonnis, niet met de cliënt gesproken over eventueel hoger beroep enz.

Mr. X heeft die cliënt wel gevraagd hem schriftelijk aansprakelijk te stellen, zodat hij de claim bij zijn verzekeringsmaatschappij kon indienen, maar voegde daaraan toe dat hij niet over voldoende financiële middelen beschikte om klagers schade bij wijze van voorschot te vergoeden.

Dat laatste bracht de raad tot de in de kop weergegeven overweging. Mr. X werd voorwaardelijk voor twee weken geschorst en de raad sprak uit dat mr. X niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Raad van Discipline Amsterdam, 10 april 2000

(mrs. Kist, Italianer, Van Ardenne, Klaver, Remme)

Verwikkeling rond de kostenvergoeding van getuigen in strafzaken. Rol van de advocaat van de verdachte.

Advocatenwet art. 46 (4.2 deskundigen, getuigen en adviseurs)

Gedragsregel 32

Feiten

Op verzoek van mr. X wordt klager als getuige in een strafzaak tegen de cliënt van mr. X gehoord. Klager zendt een declaratie, ten belope van f 3199,50, aan het gerechtshof waar hij als getuige is gehoord, waarna hij wordt doorverwezen naar mr. X. Mr. X verzoekt daarop aan klager om een uitsplitsing van de gemaakte kosten en de bestede uren, opdat hij een en ander met zijn cliënt kan bespreken. Wanneer klager die versprekt reageert mr. X aanvankelijk niet. Pas na tussenkomst van de deken laat hij aan klager en aan de deken weten dat hij zijn cliënt op basis van een toevoeging heeft bijgestaan en dat om die reden noch hijzelf noch zijn cliënt de declaratie van de getuige met inbegrip van zijn kosten zullen betalen. Mr. X biedt zijn excuses aan voor het feit dat hij aan de correspondentie met de getuige onvoldoende zorg heeft besteed.

Overwegingen van de raad

In strafzaken geeft de verdediging de getuigen die zij à décharge wenst te doen horen op aan de officier van justitie, die deze getuigen vervolgens oproept om ter zitting te verschijnen. Voorts is de vergoeding van hun kosten bij wet geregeld. Deze vergoeding komt ten laste van de openbare kas. Dit brengt mee dat de advocaat van de verdachte in strafzaken niet de getuigen oproept en dus ook niet, anders dan in de gevallen waarop gedragsregel 32 betrekking heeft, behoeft in te staan voor de hun toeko-

mende vergoeding. Het had mr. X gepast klager na ontvangst van diens declaratie te wijzen op het wettelijk vergoedingssysteem en hem te verwijzen naar het juiste adres om die vergoeding te verkrijgen. Nu mr. X zijn excuses heeft aangeboden voor zijn onzorgvuldige behandeling van klagers brieven en in dit verband niet een informatieplicht op de advocaat van de verdachte rust, acht de raad het verzuim van mr. X van onvoldoende gewicht om tot gegrondverklaring van de daarop betrekking hebbende klachtonderdelen te kunnen leiden.

Het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat mr. X de vergoeding van deze kosten ter gelegenheid van het getuigenverhoor ter terechtzitting aan de orde had moeten stellen, is ongegrond. Volgens meergenoemd wettelijk systeem behoort de vergoeding van de kosten van getuigen à décharge terstond te worden toegekend door de griffier van het gerecht dat bevoegd is over de zaak te oordelen, of van het gerecht waarvoor de zaak dient of heeft gediend. Gegeven deze regeling behoefde mr. X de vergoeding van de kosten niet zelf ter zitting aan de orde te stellen.

De raad is met klager van oordeel dat laatstgenoemde uit de brief van mr. X kon afleiden dat zijn, klagers, kosten mogelijk door de cliënt van mr. X zouden worden vergoed. Het had op de weg van mr. X gelegen om klager terstond te wijzen op het bestaande wettelijk systeem. Dit geldt temeer nu niet is gebleken dat mr. X daadwerkelijk nader overleg met zijn cliënt heeft gepleegd over vergoeding van klagers kosten. Naar het oordeel van de raad heeft mr. X evenwel niet de intentie gehad om klager op enigerlei wijze te misleiden dan wel informatie te onthouden. Nu mr. X bovendien zijn excuses heeft aangeboden voor de wijze waarop hij de correspondentie van klager heeft behandeld, acht de raad de handelwijze van klager niet tuchtrechtelijk verwijtbaar.

Volgt

De raad verklaart de klacht ongegrond.

Hof van Discipline, 31 maart 2000; nr. 2895

mrs. Zwitser-Schouten, Byvanck, De Jong Schouwenburg, Orie en Smits

Een advocaat die een cliënt bijstaat in een echtscheidingsprocedure en weet dat die cliënt voornemens is een nieuwe woning te kopen dient die cliënt te waarschuwen dat indien hij een nieuw huis zou kopen vóór de echtscheiding zou zijn ingeschreven dat huis in de huwelijksgemeenschap zou vallen.

Advocatenwet, art. 46 (1.2 vereiste communicatie met de cliënt)

Hof van Discipline 21 april 2000, nr. 2896

(mrs. Zwitser, Schouten, Meeter, Van Griendsven, Du Perron en De Leeuw)

Een beslissing van de raad is deugdelijk ondertekend indien een voor eensluidend afschrift gewaarmerkt exemplaar van de beslissing is ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Advocatenwet art. 48